

αἱ δὲ σπίζαι τοῦ μὲν θέρους ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν τοῖς ψυχροῖς.

ΚΕΦ. Θ.

VIII. Οἱ δὲ βαρεῖς τῶν ὄργιθων οὐ ποιοῦνται νεοττιὰς (οὐ συμφέρει γάρ μὴ πτητικοῖς οὖσιν), οἷον ὅρτυγες καὶ πέρδικες καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα τῶν ὄρνεων· ἀλλ' ὅταν ποιήσωνται ἐν τῷ λείῳ κονίστραν (ἐν ἀλλῷ γάρ τόπῳ οὐθενὶ τίκτει), ἐπηλυγασάμενοι ἀκανθάν τινα καὶ ὥλην τῆς περὶ τοὺς ιέρακας ἔνεκα καὶ τοὺς ἀετοὺς ἀλεώρας, ἐνταῦθα τίκτουσι καὶ ἐπωάζουσιν· ἐπειτα ἐκλέψαντες εὐθὺς ἐξάγουσι 10 τοὺς νεοττοὺς διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τῇ πτήσει πορίζειν αὐτοῖς τροφήν. Αναπαύονται δ' ὑφ' ἔαυτοὺς ἀγόμενοι τοὺς νεοττούς καὶ οἱ ὅρτυγες καὶ οἱ πέρδικες, ὥσπερ αἱ ἀλεκτορίδες. (2) Καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τίκτουσι καὶ ἐπωάζουσιν, ἕνα μὴ τις κατανοήσῃ τὸν τόπον, πλείω χρόνον προσεδρευόντων. ὅταν δέ τις θηρεύῃ περιπεσῶν τῇ νεοττιᾳ, προκυλινδεῖται ἡ πέρδιξ τοῦ θηρεύοντος, ὡς ἐπίληπτος οὖσα, καὶ ἐπισπάται, ὡς ληψόμενον, ἐφ' ἔαυτὴν, ἔως ἂν διαδράσῃ τῶν νεοττῶν ἔκαστος· μετὰ δὲ ταῦτα ἀναπτᾶσα αὐτὴ ἀνακλεῖται πάλιν. Τίκτει μὲν οὖν ὡὰ ἡ πέρδιξ οὐκ ἐλάττω ἡ δέκα, πολλάκις δ' ἐκκαίδεκα· ὥσπερ δ' εἴρηται, κακόνθες τὸ ὄρνεόν ἐστι: καὶ πανοῦργον. Τοῦ δὲ ἔαρος ἐκ τῆς ἀγέλης ἐκκρίνονται δι' ὠδῆς καὶ μάχης κατὰ ζεύγη μετὰ θηλείας, ἣν ἂν λάθη ἔκαστος. Διὰ δὲ τὸ εἶναι ἀφροδισιαστικοὶ, ὅπως μὴ ἐπωάζῃ ἡ θῆλεια, οἱ ἄρρενες τὰ ὡὰ λιακυλινδοῦσι καὶ 20 συντρίβουσιν, ἐὰν εὔρωσιν· ἡ δὲ θῆλεια ἀντιμηχανωμένη